

РЕШЕНИЕ

№ 2185

гр. София, 01.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 16.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Тодорова, като разгледа дело номер **6559** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на А. Н. Е., ЕИК[ЕИК], представлявано от С. Т. М., управител, със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Студентски, [жк], [улица], съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез адвокат В. К. С., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1095-0458134/04.06.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности-С.“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект – кафе-бар, находящ се в [населено място], [жк], [улица], стопанисван от А. Н. Е. и забрана за достъп до него за срок от 14 дни“ на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС.

Дружеството обжалва заповедта, като на първо място навежда доводи за нейната нищожност с аргумент, че същата не е надлежно подписана от посочения в нея автор, което е довело до нарушаване на изискването за форма, съгласно чл. 146, т.2 АПК. На следващо място сочи, че издаването ѝ е в противоречие с материалния закон поради липса на мотиви, тъй като проверяващият орган не е доказал безспорно, че е на лице ощетяване на фиска, заплахата за това или укриване на данъчни задължения. Твърди, че

при контролната покупка надлежно е издадена касова бележка от фискално устройство на дружеството, което отговаря на всички предвидени нормативни изисквания и е регистрирано в приходната администрация. Твърди също, че това се установява от Свидетелство за регистрация на фискално устройство от 22.02.2021 г. за фискално устройство № ED 293086 и фискална памет № 44293086 с потвърждение № 3899991/22.02.2021 г. Излага доводи, че след установяване на проблема във фискалното устройство, който сам по себе си не се е отразил на крайния резултат в данъчното облагане, дружеството е предприело незабавни мерки за отстраняване на техническото несъответствие, като е регистрирало в обекта си кафе-бар, находящ се на в [населено място], [жк], [улица], фискално устройство ED352391, със сервизен договор № 16032, валиден от 14.05.2021 г. до 14.05.2022 г., с лице, извършващо сервизното обслужване - Ц. О., съгласно Свидетелство за регистрация на фискално устройство №109/15.05.2021 г. Във връзка с това развива аргументи, че по този начин нарушението е санирано, предотвратено е настъпването на неблагоприятни последици и са постигнати целите на наложената ПАМ – преустановяване на техническото несъответствие. С оглед на това е направен извод, че към датата на издаване на заповедта (04.06.2021г.) констатираното от органа несъответствие вече не е съществувало, поради което липсват фактически и правни основания за налагане на процесната ПАМ. На следващо място излага доводи, че приложената ПАМ не е в съответствие с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН, свързани с предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и отстраняване на вредните последици от тях. Твърди също, че необосновано органът е приел, че извършеното нарушение „причинява значителни и трудно поправими вреди” на държавния интерес и фискалната политика. Сочи нарушение на основни принципи на АПК, а именно истинност и служебно начало. Иска се от съда да прогласи заповедта за нищожна, алтернативно същата да бъде отменена като незаконосъобразна, поради нарушение на материалното право, допуснати съществени административнопроцесуални нарушения при издаването ѝ, както и несъответстваща на целта на закона. Прави искане за присъждане на разноски за държавна такса и възнаграждение за адвокатски хонорар. Ответникът - началник отдел „Оперативни дейности“ в С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, Трето отделение, 16-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

При извършена проверка на 14.05.2021 г. в 16:23 часа, на търговски обект по смисъла на § 1 т. 41 от ДР на ЗДДС - кафе-бар, находящ се в [населено място], [жк], [улица], стопанисван от А. Н. Е. е констатирано, че дружеството, в качеството му на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н - 18/13.12.2006 г. на министъра на финансите за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, е допуснало нарушение на разпоредбите на същата. Установено е, че търговецът използва фискално устройство, което не отговаря на изискванията за одобрен тип, съгласно Приложение № 1 към чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 8, ал. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ, във връзка с §75, ал. 6

от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ, за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, във връзка с чл. 118, ал. 4, т. 1 и т. 4 от ЗДДС. Извършена е контролна покупка на едно кафе, мляко с какао и кока-кола за сума в размер на 6,70 лв., платени в брой и лева от А. П. - инспектор по приходите в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП и е прието плащане за сметка на А. Н. Е. с ЕИК[ЕИК], за което е издадена фискална касова бележка от монтираното устройство модел „El trade A3 KL“, с ИН на ФУ ED 293086 и ИН на ФП № 44293086. Издадената фискалната касова бележка е с № 0013874/14.05.2021г./16:23 ч. След легитимацията на органите по приходите е извършено преброяване на парите в касата, снети са дневен финансов отчет без приключване, КЛЕН за дати 22.04.2021 г., 30.04.2021 г., 01.05.2021 г. и съкратен отчет от фискалната памет за периода 01.01.2021 г. - 14.05.2021 г. Извършен е преглед на следните документи: паспорт на фискалното устройство, свидетелство за регистрация на фискалното устройство, договор за сервизно обслужване. Направена е проверка в съкратения отчет от фискалната памет, при която е установено, че за периода 01.01.2021 г. - 14.05.2021 г., са извършени продажби. Във връзка с това е извършена справка в информационната система на НАП на 14.05.2021 г. в 19:03 ч. - данни от документи за продажби от ФУ FDRID:3899991, за период 01.01.2021 г до 14.05.2021 г., при която е констатирано, че монтираното в обекта фискално устройство, модел „El trade A3 KL“, с ИН на ФУ ED 293086 и ИН на ФП №44293086 с рег. № на ФУ в НАП 3899991/22.02.2021 г., не подава данни за издадените документи за продажби /фискални бонове/ към НАП. Извършена е проверка и по отношение на издадения за контролната покупка фискален бон с №0013847/14.05.2021 г., от монтираното в обекта фискално устройство, като е установено, че липсва (QR-код), т.е. фискалният бон не съдържа като реквизит задължителния двумерен баркод (QR-код) по чл. 26, ал. 1, т. 16 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка серия АА №0458134/14.05.2021 г. на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, от инспектор по приходите в Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите.

Формулирано е заключение, че А. Н. Е. с ЕИК[ЕИК], в качеството си на данъчно задължено лице по Наредба Н-18/13.02.2006 г. на МФ, използва фискално устройство, което не отговаря на изискванията за одобрен тип, съгласно Приложение № 1 към чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 8, ал. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във връзка с §75, ал. 6 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ, за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, във връзка с чл. 118, ал. 4, т. 1 и т. 4 от ЗДДС. С оглед на това на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС е издадена заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1095-0458134/04.06.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности-С.“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект – кафе-бар, находящ се в [населено място], [жк], [улица], стопанисван от А. Н. Е. и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Относно продължителността на мярката е посочено, че използването на фискално устройство, което не е от одобрен тип, в случая след 31.12.2020 г. винаги води до негативни последици за фиска, тъй като не се отчитат приходи и по този начин се

стига до отклонение от данъчно облагане. В заповедта е посочено, че е отчетено, обстоятелството, че нарушителят отдавна извършва търговска дейност и е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на организация на същата, но независимо от това е допуснал и извършил административно нарушение, с което се засяга основният ред при тази дейност. Изложени са аргументи, че срокът на наложена ПАМ е съразмерен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбоподателят е адресат на оспорената заповед, правата му са пряко и непосредствено засегнати от нея, поради което за него е налице правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 3 от АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Като част от административната преписка е приложена заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, с която на основание чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за НАП и чл. 186, ал. 3 и 4 от ЗДДС и чл. 81, ал. 1 от АПК началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са оправомощени да издават заповеди за налагане на ПАМ „запечатване на обект“ по чл. 186 от ЗДДС. Във връзка с наведените от жалбоподателя възражения по делото е представена и Заповед № 3766/25.09.2019 г. за временно преназначаване на Л. П. Х. на длъжност началник отдел „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП за неопределено време и служебна бележка от началник отдел „Управление на човешките ресурси“ при ТД на НАП С., от която се установява, че към 04.06.2021 г. - датата на издаване на процесната заповед Л. П. Х. не е използвал законоустановен отпуск. В този смисъл съдът приема, че обжалваната заповед не страда от порок по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК, който да я прави незаконосъобразна.

Заповедта е издадена в предвидената писмена форма и съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително фактическо и правно основание. Подробно в заповедта за налагане на ПАМ е описано констатираното при проверката от контролните органи нарушение - дружеството, в качеството му на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н - 18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин използва фискално устройство, което не отговаря на изискванията за одобрен тип, съгласно Приложение № 1 към чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 8, ал. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във връзка с § 75, ал. 6 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ, за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, във връзка с чл. 118, ал. 4, т. 1 и т. 4 от ЗДДС. Съдът намира, че оспорената заповед е мотивирана, доколкото са изложени аргументи, че характерът на извършеното нарушение, възпрепятства възможността за проследяване на реализираните обороти и влияе върху размера на публичните задължения на дружеството, което от своя страна води до ощетяване на фиска. В този

смисъл, оспорваният административен акт е издаден при спазване на законовите изисквания за форма на акта и не е налице порок за отмяната му по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК, както неправилно твърди жалбоподателя.

Съгласно чл. 118, ал. 3 от ЗДДС фискалната касова бележка е хартиен документ, регистриращ продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта, издаден от въведено в експлоатация ФУ от одобрен тип.

Съгласно чл. 118, ал. 4, т. 1 и т. 4 от ЗДДС, министърът на финансите издава наредба, с която се определят условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, както и издаването на фискални касови бележки от фискално устройство и касови бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и задължителните реквизити, които трябва да съдържат.

Въз основа на законовата делегация, министърът е издал Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ фискално устройство от одобрен тип е устройство, което отговаря на техническите и функционалните изисквания, съгласно ал. 1, има издадено свидетелство за одобрен тип и е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 9 (публичния регистър на Българския институт по метрология на одобрените типове ФУ). Т. е. за да се направи извод, че едно ФУ е одобрен тип, следва кумулативно освен да е одобрен тип ФУ от Българския институт по метрология - с издадено свидетелство за одобрен тип и вписано в публичния регистър, и да отговаря на техническите и функционалните изисквания, регламентирани в Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Фискалните устройства, съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, трябва да отговарят на: 1. функционалните изисквания съгласно приложение № 1; 2. техническите изисквания съгласно приложение № 2. Сред функционалните изисквания към ФУ, регламентирани в Приложение № 1 към чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 26, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, в раздел III Изисквания за изобразяване и отпечатване на информацията при работа с ФУ и по-конкретно т. 4 фискалната касова бележка, издавана на клиента, трябва да съдържа реквизитите по чл. 26, ал. 1 и 2.

Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 16 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ фискалната касова бележка от ФУ трябва да бъде четима, да съответства на образа съгласно приложение № 1 и да съдържа задължително реквизита двумерен баркод (QR код), с изключение на фискална касова бележка, която се издава и визуализира само на дисплей на ФУВАС, без да се издава хартиен документ. QR кодът според Приложение № 18а към чл. 26, ал. 5 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. представлява уникален двумерен баркод и се съдържа в края на всеки документ за продажба/сторно операция непосредствено преди текста „ФИСКАЛЕН Б.“/„СИСТЕМЕН Б.“, а в случаите на издаване на ДУБЛИКАТ на фискален/системен бон непосредствено преди текста „СЛУЖЕБЕН Б.“.

В Приложение № 1 към чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредбата, в раздел III б, т. 1, б. „е“ е въведено изискването фискалните устройства да подават по установената

дистанционна връзка данни на всеки 5 минути, считано от часа на регистрация на ФУ, от всички фискални бонове, регистриращи продажби/сторно операции, издадени и записани в КЛЕН, в този времеви интервал, с изключение на данни от фискален бон, визуализиран само на дисплей, при работа с ФУВАС; данните се подават в хронологичен ред на издаването на фискалните бонове.

С § 75, ал. 6 от ПЗР на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № Н-18/2006 г. (ДВ бр. 68 от 2020 г.), е въведено задължение за лицата по чл. 3 да приведат дейността си с всички изисквания на наредбата по отношение на фискалните устройства в срок до 31 декември 2020 г.

Видно от Протокол за извършена проверка серия АА №0458134/14.05.2021 г. е направена констатация, че ФУ ЕД 293086 и ИН на ФП №44293086 с рег. № на ФУ в НАП 3899991/22.02.2021 г. не подава информация за всеки издаден бон в НАП, както и, че на фискалните бонове не се изписва QR-код.

Безспорно в случая от доказателствата по делото се установява, че оспорващото дружество не е изпълнило задължението си по § 75, ал. 6 от ПЗР на Н. на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ да приведе дейността си в съответствие с изискванията на наредбата относно фискалните устройства, а именно да подава данни от ФУ към НАП по установената дистанционна връзка на всеки 5 минути, считано от часа на регистрация на ФУ, от всички фискални бонове, регистриращи продажби/сторно операции, издадени и записани в КЛЕН, в този времеви интервал, предвид което ФУ в процесния обект не отговаря на функционалните изисквания съгласно Приложение № 1, III б, т. 1, буква „е“ от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г.

В случая е приложима нормата на чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, според която ПАМ се прилага на лице, което използва фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, които не отговарят на изискванията за одобрен тип и не са одобрени от Българския институт по метрология. Както бе посочено по-горе поради несъответствие на фискалното устройство с функционалните изисквания в чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредбата, то не представлява устройство от одобрен тип. При наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, уреждащ кумулативно и задължително налагане на принудителна административна мярка, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи. Като условие за прилагането на мярката не е поставено и това за съставяне на акт за административно нарушение или издаване на наказателно постановление. Единствената преценка, която притежава административният орган е тази по отношение на срока на принудителната административна мярка, която преценка е била направена от този орган с оглед на вида на извършеното нарушение. Нормата на чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС не предоставя възможност за преценка на компетентния орган по приходите, а единствено задължение да приложи посочената принудителна административна мярка при наличие на визираните в хипотезата юридически факти. Т. е. административният орган действа в условията на обвързана компетентност. Предвид изложеното, съдът

приема, че в случая са налице както фактическите, така и правните основания, посочени от органа при издаване на спорната заповед.

Неизпълнението на задължението въведено с § 75, ал. 6 от ПЗР на Н. на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ не се оспорва от страна на жалбоподателя, но същият навежда твърдения, че нарушението е отстранено още в деня на проверката. Действително по делото са представени Свидетелство за регистрация на фискално устройство №109/15.15.2021 г. и сервизен договор № 16032, валиден от 14.05.2021г. до 14.05.2022 г., с Ц. О., но фактът, че жалбоподателят е предприел незабавни действия за отстраняване на констатираните нарушения, е ирелевантен при преценката на съответствието на оспорения административен акт с материалноправните норми. Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Следователно, дори и след издаването на акта да са били отстранени причините, поради които е издаден той, то това не води до неговата материална незаконосъобразност.

В настоящия случай безспорно се установява, че привеждането на дейността в съответствие с изискванията на нормативния акт не е извършено в определения срок. В този смисъл А. Н. Е. е използвало фискално устройство, което не е от одобрен, което е довело до отпечатването от това устройство документи, които не са фискални бонове по смисъла на чл. 118, ал. 3 от ЗДДС. Анализираният по-горе правни норми установяват императивни правила за поведение на правните субекти, приложими непрекъснато в тяхната дейност, поради което съдът намира, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 186, ал. 1, т. 2 ЗДДС за издаване на оспорената заповед.

Издаденият акт е мотивиран и по отношение на определения от органа по целесъобразност срок на ПАМ. С процесната ПАМ се цели предотвратяване на административни нарушения. При определяне на срока правилно са съобразени тежестта на извършеното нарушение и последиците от същото, както и целта да предотврати възможността за извършване на нови нарушения. Целта на процесната ПАМ е превантивна - да се защити общественият интерес, като се предотврати възможността за нови подобни нарушения от страна на търговското дружество. Следва да се приеме, че съществува възможност за извършване и на друго нарушение от същия вид и изводът за наличието на такава възможност съдът намира за мотивиран и фактически обусловен от конкретните обективни дадености във връзка с неправомерното поведение на оспорващия по отношение отчитането на продажбите, на какъвто извод сочи неизползването на ФУ от одобрен тип. В този смисъл може да се направи обоснован извод, че е налице възможност търговецът да извърши друго административно нарушение, ако не е издадена заповед за прилагане на процесната ПАМ.

Срокът на ПАМ се определя по целесъобразност, като в настоящия случай преценката на органа е законосъобразна. Определеният срок на процесната по делото ПАМ - 14 дни е към средния размер, като са изложени доводите, на които се основава извършената преценка. Налице е анализ на конкретни фактически обстоятелства и обективни данни, обусловили конкретната степен на административна принуда в определения от органа срок. Ясно в мотивите

по отношение на срока на мярката административният орган е посочил, какво точно е съобразил. Доколкото ПАМ е израз на административна държавна принуда, съдът намира, че в конкретния случай същата е определена във вид и за срок, неограничаващи правата на оспорващото дружество в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона легитимна цел. Като всяка една ПАМ и процесната рефлектира неблагоприятно на дейността в случая на търговеца. Въпросните законоустановени цели на ПАМ, визирани в чл. 22 от ЗАНН, не биха могли да бъдат постигнати, ако се отнасят само към конкретното деяние. Напротив смисълът на закона изисква при прилагане на конкретна ПАМ да се цели чрез мярката да се осигури правомерно поведение на правните субекти.

Засягането в случая на правната сфера на оспорващия е съразмерно спрямо преследваната легитимната цел - предотвратяването и преустановяването на неправомерно спрямо разписаното в закона поведение, както и за предотвратяване на вредните последици от такова поведение в защита на обществения интерес, по аргумент от чл. 22 от ЗАНН. В този смисъл, оспорената заповед, с която е наложена ПАМ е в съответствие с принципа за съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК и не противоречи на целта на закона. В случая с предвидената от законодателя ПАМ се цели създаването на гаранции за осигуряване на законосъобразно поведение на оспорващия търговец като стопански субект, без ПАМ да се приравнява на санкция.

Предвид наведените в жалбата възражения следва да се посочи, че съгласно на чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС за постановяване на оспорената заповед е достатъчно да е констатирано, че е налице използване на ФУ, което не отговаря на изискванията за одобрен тип. Липсва изискване дори да е налице съставен акт за установяване на административното нарушение. Достатъчно е да е констатирано неправомерното поведение, визирано в посочената разпоредба.

Административнонаказателното производство и административното по налагане на ПАМ са самостоятелни и независими. Същите, макар да са породени от един и същ юридически факт имат самостоятелно съществуване. Това произтича и от техния характер. ПАМ имат преустановителни, възстановителни или превантивни функции - в случая процесната ПАМ има за цел да пресече и преустанови извършването на следващи нарушения и е с превантивна функция, докато с наказателното постановление се налага административно наказание - наказателните постановления са актове по прилагане на санкцията на съответната административноправна норма. ПАМ от своя страна няма санкционен характер. Същата се налага с оглед обективното извършване на посоченото нарушение, има за цел неговото преустановяване и превенцията срещу последващи неправомерни деяния. За настоящото производство е без значение изходът от административнонаказателното производство, респективно без значение е и дали за вмененото нарушение е налице влязло в сила наказателно постановление. Материалноправната разпоредба на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС не изисква като предпоставка за прилагането ѝ да е налице стабилизирани правораздавателен акт, установяващ административно нарушение, обективният състав на което да се вписва в нейната хипотеза. До друг извод не води и разпоредбата на чл. 187, ал. 4 от ЗДДС, тъй като тази

норма е приложима, само когато за поведението на съответното лице е ангажирана и административнонаказателна отговорност, като погасяването на тази отговорност чрез изпълнение не води до отпадане на ПАМ, а до прекратяване на действието ѝ. Неоснователно оспорващият поддържа, че налагането на процесната ПАМ не отговаря на целите на закона. Както се посочи, при установяване на административно нарушение като процесното - неизползването на ФУ от одобрен тип, органите по приходите действат в условията на обвързана компетентност и следва да приложат предвидената за това нарушение ПАМ. Законодателят е преценил, че целите на ПАМ, посочени в чл. 22 от ЗАНН ще бъдат постигнати именно с налагането на процесната, предвидена в чл. 186, ал. 1 от ЗДДС, мярка. Като материалноправни предпоставки за налагане на въпросната ПАМ законодателят е посочил различни основания/нарушения, а неизползването на ФУ от одобрен тип е едно от тези основания, предвид преценката на законодателя, че обществената значимост на процесното административно нарушение, изисква в условията на обвързана компетентност да се постанови именно ПАМ от вид на процесната.

В този смисъл на обсъждане може да подлежи единствено въпросът дали издадената ПАМ е в съответствие с целите, визирани в чл. 22 от ЗАНН само ако не се установяват по делото фактическите и правни основания за прилагането на мярката. А в случая безспорно приложената с оспорената заповед мярка съответства на преустановителната и превантивна цел на ПАМ, доколкото със запечатването на търговския обект се преустановява възможността за отчитане на продажбите с ФУ от неодобрен тип, респективно постига се превантивната и преустановителна цел на мярката.

Предвид всичко изложено по-горе, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, както и на материалния закон и при съобразяване с целта на закона, предвид което възраженията на жалбоподателя се явяват неоснователни и жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход да спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ответната страна има право на разноски. С оглед своевременно направено искане за това, в полза на администрацията следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 8, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр.чл. 144 от АПК, като поради това, че делото не е с фактическа и правна сложност, следва на Национална агенция по приходите да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в минималния предвиден размер, съгласно чл. 24 от НЗПП, а именно 100 /сто / лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 16-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Н. Е., ЕИК[ЕИК], срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1095-0458134/04.06.2021 г.,

издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА А. Н. Е., ЕИК[ЕИК], представлявано от С. Т. М., управител, със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Студентски, [жк], [улица] да заплати на Национална агенция за приходите разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: